

hele Aaret rundt, bortset fra Ferien, saaledes at Rettens Medlemmer stadig skal være til Raadighed.

Ifølge Statutens Art. 31 var der truffet den Ordning, at Retten altid skulde omfatte en Dommer af hver af de stridende Parters Nationalitet, saaledes at den Part, som ikke havde nogen Repræsentant blandt Domstolens faste Medlemmer, kan udnævne en særlig Dommer af sin Nationalitet, der deltager i Spørgsmaalets Behandling paa lige Fod med de andre Dommere.

Derimod havde Statuten ikke gennemført dette Krav for de særlige Afdelingers Vedkommende, som ifølge Art. 26 og 27 behandler henholdsvis Spørgsmaal angaaende Arbejdsforhold og angaaende Samfærdsel og Transit; ej heller i den af 3 Dommere bestaaende Afdeling til afkortet Retsforhandling efter Parternes Begæring (Art. 29). Udvalget foreslog at udvide Anvendelsen af nationale Dommere ogsaa til disse Tilfælde, saaledes at de med andre Ord altid vil komme til at medvirke ved Rettens Afgørelser.

Endvidere stilledes der Forslag om et nyt og mere usammensat Lønningssystem for Dommere, der skal erholde en samlet Aarsløn af 45 000 fl., hvortil for Formandens Vedkommende føjes et særligt Tillæg af 15 000 fl.

Endelig foresloges det, at de Regler, som Domstolen selv har formuleret i sit Reglement med Hensyn til Behandlingen af Spørgsmaal, hvor der afæskes Domstolen en Udtalelse af raadgivende Art, og som hidtil ikke fandtes i Domstolens Statut, optages i denne (Art. 65—68).

Under sit Møde den 12. Juni 1929 besluttede Folkeforbundsraadet paa Grundlag af Udvalgets Beretning at sammenkalde en Konference mellem de Stater, som har sluttet sig til Statuten for den mellemfolkelige Domstol, hvilken Konference skulde træde sammen i Genève den 4. September for at undersøge de Ændringer til Statuten og de Henstillinger, som foreslaas af det retskyndige Udvalg.

Ved en Skrivelse af 12. Juli indbød

Generalsekretæren i Henhold til Raadets Beslutning den danske Regering til at lade sig repræsentere paa Konferencen gennem en særlig befuldmægtiget Delegeret. Ved kgl. Resolution af 11. August udnævntes Udenrigsministeriets Raadgiver i Folkeret *Georg Cohn* til at repræsentere Danmark paa Konferencen.

Konferencen holdt Møder fra den 4. til den 12. September og valgte Hollænderen, *Jonkheer van Eysinga*, til Formand. Den vedtog de af det retskyndige Udvalg foreslaaede Ændringsforslag til Statuten med enkelte mindre Ændringer. Brasiliens Delegerede paa Konferencen rejste Spørgsmaalet om, hvorledes Brasilien, der ikke længere er Medlem af Forbundet, skulde bidrage til Domstolens Udgifter, og hvorledes det til næste Aar paa lige Fod med Forbundsmedlemmerne kunde deltage i Dommervalgene. Konferencen vedtog i denne Anledning at foreslaa at føje et nyt Stykke til Statutens Art. 4, hvorefter Forsamlingen paa Forslag af Raadet i Mangel af særlig Aftale skal fastsætte nærmere Regler om, hvorledes en Stat, der har sluttet sig til Domstolen, men ikke er Medlem af Forbundet, kan deltage i Dommervalget, samt at føje en Bestemmelse til Art. 35 om, at et Ikke-Forbundsmedlem, der deltager i Afholdelsen af Domstolens Udgifter, ikke skal betale noget særligt Tilskud til Domstolen, hvis det optræder som Part i en Sag, hvilken sidste Regel er den almindeligt gældende.

For at faa Ændringerne indføjet i Statuten foreslog Konferencen at oprette en Protokol med et Tillæg indeholdende de foreslaaede Ændringer og henstillede, at Forsamlingen gennem Vedtagelsen af en Beslutning vilde godkende Ændringsforslagene og Protokollen, hvorefter denne snarest muligt skulde aabnes for Undertegnelse. Endelig vedtog Konferencen, dog under Modstand fra forskellige Lande, deriblandt de nordiske, en Resolution om, at den i Overensstemmelse med Aanden i Statutens Art. 2 og 39 henstillede 1) at de Kandidater, de nationale Grupper indstiller til Dommere, skal være i Besiddelse af anerkendt praktisk